



# epifania

TYGODNIK PARAFII

pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 450 • Trzecia Niedziela Zwykła • 23 stycznia 2022 r.

## ➤ SŁOWO TYGODNIA z Ewangelii według św. Łukasza (1, 1-4; 4, 14-21)

Wielu już starało się ubżyć opowiadanie o zdarzeniach, które się dokonały pośród nas, tak jak nam je przekazali ci, którzy od początku byli naocznymi świadkami i sługami słowa. Postanowiłem więc i ja zbadać dokładnie wszystko od pierwszych chwil i opisać ci po kolei, dostojny Teofilu, abys się mógł przekonać o całkowitej pewności nauk, których ci udzielono. Potem powrócił Jezus w mocy Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej okolicy. On zaś nauczał w ich synagogach, wystawiany przez wszystkich. Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane: Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana. Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. Począł więc mówić do nich: „Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli”.



Ks. Marian Rowicki

*Duch Pański, który spoczywa na Jezusie, pozwala Mu zwyciężyć szatana i jego pokusy. Słowo Boże, które odczytał w synagodze Nazareńskiej, wskazuje, że On jest oczekiwanym Mesjaszem. W Nim wypełnią się wszystkie proroctwa. Przyszedł uwolnić człowieka z niewoli grzechu i śmierci. Czy otwartym sercem przyjmuję, tę radosną nowinę, czy poznaję, z czego Jezus ma mnie wyzwolić? Czy zapraszam Go do swojego życia?*

### CZYTANIA NIEDZIELNE:

Ne 8, 2-4A. 5-6. 8-10;  
Ps 19 (18), 8-9. 10 i 15;  
1 KOR 12, 12-30;  
AKLAMACJA ((Łk 4, 18);  
Łk 1, 1-4; 4, 14-21

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

## Obietnice się wypełniają

Obietnica, jaką słyszymy w dzisiejszej Ewangelii, już się wypełniła: to dobra nowina dla ubogich, wolność dla więźniów, przejrzenie dla niewidomych, a dla uciśnionych zdjęcie ciężarów. To wszystko jest teraz w zasięgu ręki, ale z jakiegoś powodu nie chcemy z tego skorzystać. Powody są różne, dla każdego inne i o ile w przypadku niechrześcijan nie ma się czemu dziwić, to to, że chrześcijanie nie są zainteresowani Dobrą Nowiną - może już tylko przerzącać. Będąc obojętnymi wobec Jezusa, bierzemy na siebie odpowiedzialność za świat, który nas otacza. Bo świat wyglądałby zupełnie inaczej, gdybyśmy wszyscy uznali Jezusa naszym Panem i Zbawicielem. On rzeczywiście ma moc zmienić oblicze ziemi. Nie jesteśmy jednak skorzy wierzyć w to, że może być dobrze. Raczej jesteśmy skłonni wierzyć w złe informacje i spodziewać się zła. Dlatego tak trudno jest Jezusowi dotrzeć do naszych serc. A przez to świat funkcjonuje w wielu miejscach jakby Jezusa nie było. Ale On był tutaj na ziemi w ludzkiej postaci, umarł na krzyżu, zmartwychwstał i siedzi po prawicy Ojca. I o tym wszystkim mówi nam Pismo Święte. Uważamy Jezusa za Nauczyciela i Pana. Ciekawe, ile wiemy o Nim. Czy potrafilibyśmy opo-

wiedzieć Jego historię? Czy znamy historię narodu wybranego? Czy wiemy, że Jezus nie wziął się znikąd, ale miał przodków? Pomyślimy, ile nam brakuje do tego, by poznać lepiej naszego Boga. A to wszystko można znaleźć w Piśmie Świętym.

Jezus głosił swoją naukę wszędzie, gdzie się znajdował. Był On wielkim rewolucjonistą, mógłby czytanie Tory rozpocząć przy jeziorze, na zielonej trawie, ale On, gdy przychodził szabaty, zgodnie ze zwyczajem szedł do synagogi, by uroczystie z innymi czytać Słowo Boże. Niedzielną Eucharystia to czas spotkania z Bogiem, spotkania z innymi „częstkami” Kościoła, który tworzymy. Czy wiemy, w jakim miejscu tego ciała jesteśmy i za co odpowiadamy? Czytać i modlić się Słowem Bożym możemy zawsze i wszędzie i dobrze to robić jak najczęściej. Ale czas spędzony w kościele, na spotkaniach wspólnot parafialnych to czas szczególnie, gdy możemy słuchać wyjaśniania tego, często trudnego, Słowa. Niech ta szczególna Księga będzie przez nas wyróżniona, nie przez stawianie Jej na półce w nienagannym stanie, ale przez ciągle Jej używanie, bo tak możemy poznawać naszego Boga i Jego oczekiwania wobec nas i naszego miejsca w Kościele.

Czytanie Pisma Świętego jak i modlitwa jest bardzo ważna, Jezus też jej poświęcał dużo uwagi, ale dziś nam mówi, do czego został posłany i do czego nas posyła. Zostaliśmy posłani do działania. Nasza wiara bez uczynków jest martwa, więc po posileniu się Słowem Bożym idźmy do ludzi i głosmy Bożą Ewangelię czynem, mówmy innym o naszym Zbawicielu, nie zamykajmy Jezusa w kościele. Jezus nie każe iść nam od razu do więzień, nie posyła nas do krajów, gdzie panuje wojna, ale każe nam spojrzeć wokół. Ile osób jest więzionych przez własne grzechy, niedoskonałości, ilu szukających wyjścia z trudnych sytuacji? Czy mogę pomóc? Czy mam moc, czy czuję, że z Jezusem mogę wszystko? Może zaczniemy od tego, że będziemy pamiętać, co dziś Jezus mówił do nas przez swoje Słowo, a nie tylko, że ładnie mówił. Zaczniemy od oddania Mu panowania w naszym życiu, a On wszystko ułoży i sprawi, że będziemy wiedzieć, co mamy robić. Jako chrześcijanie nie znamy wszystkich odpowiedzi, ale znamy Tego, który je zna. A to jest najważniejsze, bo dające życie, przebaczenie i wolność.

Grażyna Karwowska

## W intencji Białorusi

Biskup Michał Janocha odprawił 20 stycznia w warszawskiej archikatedrze św. Jana Chrzciciela Mszę św. o dar wolności dla Białorusi. Modlitwa odbyła się w 500. rocznicę wydania pierwszej w historii książki w języku białoruskim. Był to opublikowany w 1522 roku w Wilnie modlitewnik „Mała książeczka podróżna” Franciszka Skaryny (Skorny) – białoruskiego drukarza i humanisty z przełomu XV i XVI wieku. W homilii bp Janocha podkreślił, że rocznica ta jest okazją do „modlitwy za naszych braci Białorusinów i za ich Ojczyznę”. Na Mszę zaproszono dyplomatów z sąsiadujących krajów oraz wyznawców innych Kościołów.

## Nowy biskup połowy

Papież Franciszek mianował bp. Wiesława Lechowicza biskupem połowym Wojska Polskiego. Liczący sobie 59 lat biskup pomocniczy diecezji tamowskiej od ponad 10 lat pełni funkcję delegata Episkopatu ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej. Od 2014 roku ma swoje biuro w siedzibie Episkopatu w Warszawie. Wcześniej pełnił m.in. funkcję rektora seminarium duchownego w Tamowie. We wrześniu 2021 roku został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski za wybitne zasługi w działalności na rzecz polskiego dziedzictwa kulturowego i za działalność na rzecz środowisk polonijnych.

## Rocznica kard. Glempa

W niedzielę, 23 stycznia br., przypada 9. rocznica śmierci Kardynała Józefa Glempa Arcybiskupa Metropolity Warszawskiego Prymasa Polski. Z tej racji, w bazylice archikatedralnej Świętego Jana Chrzciciela w Warszawie, o godz. 19.00 zostanie odprawiona Msza Święta. Zaproszeni są kapłani i wierni. Kard. Kazimierz Nycz prosi o modlitwę szczególnie tego dnia w intencji swojego poprzednika.

## Prześladowanie chrześcijan

O gwałtownym wzroście prześladowań i dyskryminacji chrześcijan na całym świecie donosi Międzynarodowe Dzieło Chrześcijańskie „Open Doors” (Otwarte Drzwi). 360 milionów chrześcijan zostało w ubiegłym roku w wysokim stopniu dotkniętych uciskiem, kontrolą i przemocą z powodu swojej wiary. To o 20 milionów więcej niż rok wcześniej. Po raz pierwszy Afganistan, rządzony obecnie przez Talibów, został uznany za najbardziej niebezpieczny kraj dla chrześcijan. Wyrzeczka on teraz Koreę Północną, która przez 20 lat była na szczycie listy, a teraz spadła na drugie miejsce. Warunki panujące w Afganistanie po upadku Kabulu są szokujące, ponieważ wszystkim chrześcijanom żyjącym w podziemiu grozi śmierć. Rząd talibów uzyskał dostęp do akt, dzięki którym można zidentyfikować osoby nawrócone na chrześcijaństwo. Bojownicy aktywnie poszukują chrześcijan, chodząc od drzwi do drzwi.

# ROZUMIENIE CUDU W BIBLI

Cuda zawarte w Piśmie Świętym od zawsze cieszyły się dużym zainteresowaniem. Wokół nich narosło niestety wiele nieporozumień.

Problem z cudami, o których możemy przeczytać w Piśmie Świętym, zaczyna się od podstawowej kwestii jaką jest sama postawa wobec cudów. Teologowie chrześcijańscy zasadniczo dzielą się na dwa obozy, z których pierwszy (głównie katolicy i prawosławni) uznaje realność cudów opisanych w Biblii, a drugi (głównie protestanci) stosuje wobec nich procedurę demitologizacji, dzięki której nie tyle skupiają się na fabule opowieści, ile na znaczeniu egzystencjalnym. W zależności od stanowiska, które się odbiera przechodzi się do drugiego podstawowego problemu jakim jest definicja cudu.

Św. Augustyn określał cud jako fakt niezwykły, który wywołuje zdziwienie, ponieważ różni się od zwykłego w wielu rzeczach, a wskutek tego budzi zainteresowanie sprawami religii i jest znakiem Bożego działania w świecie. Cud rozumie on jako Bożą interwencję, ale nie w sensie stwórczej wszechmocy Boga, lecz jako wyraz opatrności Bożej. Człowiek potrzebuje znaku, żeby przejąć się Bożym przesłaniem.

Można też znaleźć dwie definicje, które przypisywane są św. Tomaszowi z Akwinu: „Cudem jest tylko taki fakt, który przekracza siły samej natury, a zatem jego sprawcą wyłącznym i absolutnym jest Bóg” oraz „Mówi się, że coś jest cudem, kiedy dzieje się poza porządkiem wszelkiego stworzenia”. Warto też przytoczyć definicję cudu jakiej dokonali autorzy *Leksykonu pojęć teologicznych i kościelnych*, którzy definiują cuda jako „wydarzenia niemające nic wspólnego ze zdumiewającymi czynami, są one bowiem zbawczymi i objawiającymi znakami pochodzącymi od Boga”. Jak widać nie istnieje jedna definicja cudu, która byłaby przyjmowana przez wszystkich. Z tego powodu istnieje wiele nieporozumień dotyczących tego zagadnienia.

## Wewnątrz-biblijne postrzeganie cudu

W Starym Testamencie jest wiele terminów, które mogą oznaczać cud. Najczęstszym określeniem jest *’ot*, które oznacza „znak” w sensie zmysłowego doznania rzeczy nadzwyczajnej lub naturalnej, co ma upewnić „odbiorcę” znaku o ingerencji Bożej. Drugim określeniem, które często używane jest z *’ot*, jest *mofet*, które bardziej podkreśla objawieniowy charakter znaku. Poprzez *mofet* oddawane są w Piśmie Świętym również cuda dokonywane przez Bożych posłańców, najczęściej proroków. Kolejnym



określeniem jest *pele’*, którego użycie kładzie nacisk na moment zdziwienia i zaskoczenia związanego z faktem Bożej ingerencji.

W Starym Testamencie nie podkreślano różnic między prawami naturalnymi a nadprzyrodzonymi działaniami Boga. Pojęcie cudu odnoszono zjawiska budzące podziw, zdumienie lub lęk, jak też rzeczy przekraczające porządek natury. Cudem nazywano wydarzenia, rzeczy i osoby, w których wyraźnie następowało objawianie się Boga ludziom, dzięki czemu mogli Go poznać, przyjąć i uznać za Pana. Cuda, które przekraczały porządek naturalny nie tworzyły odrębnej kategorii znaków, ale ze względu na rzadkość występowania i zdumiewający przebieg były bardziej eksponowane.

Jednak najchętniej przytaczanymi były te, które stały się przykładem i gwarancją skutecznej ingerencji Boga, jak narodziny Izaaka, *Exodus* itp. Do nich odwoływano się w trudnych sytuacjach życiowych, czerpiąc z nich nadzieję, że i tym razem Bóg im pomoże. „Znaki i cuda” dokonane przez Boga w przeszłości stanowią historiozbowczą gwarancję przetrwania ludu Bożego i podstawę do zachowania wiary w ustawiczną opiekę Boga, w trwałość Przymierza i sensu zachowywania Przykazań. Cuda zapisane w Starym Testamencie mają o tyle sens dla czytających o nich, o ile potrafią oni odczytać w nich wezwanie skierowane do swego ludu. Tak więc obok treści samego cudu ważne jest, by zobaczyć w nim przesłanie, które zawarł w nim Bóg, czyli to jak On się objawia i do czego prowadzi człowieka.

W Nowym Testamencie cuda zajmują ważne miejsce. W samej Ewangelii znajdziemy trzydzieści sześć opisów cudów i dwanaście wzmianek o cudotwórczej działalności Jezusa, którego możemy w nich zaobserwować jako uzdrowiciela, egzorcystę i tego, który włada żywiołami. Są one bardzo ściśle związane z Jego przepowiadaniem, dlatego ich odrzucenie wypaczyłoby samą Ewangelię.

Dziś historyczność cudów Jezusa jest uznawana przez wszystkich biblistów, a nawet krytycy tego zagadnienia nie odrzucają ich z założenia na wstępie. Jak twierdzą, nie dałoby się wyjaśnić przyczyn podziwu i entuzjazmu ludzi wobec Jezusa, gdyby rzeczywiście nie dokonywał takich znaków. Nie da się

też wyjaśnić tak licznych świadectw bez relacji o fakcie ich dokonania. Uważa się za zupełne minimum przyjmowanie za prawdziwe uzdrowienia i egzorcyzmy dokonane przez Jezusa. Bibliści opierają się nie tylko na badaniach prowadzonych na Piśmie Świętym, ale także na świadectwach pozabiblijnych, które, choć z różnym stosunkiem, to jednak opisują cudotwórczą działalność Chrystusa potwierdzając przy tym ich historyczność.

W samym tekście Nowego Testamentu, podobnie jak w Starym, nie podkreślano specjalnie samej spektakularności cudów, ile ich sens religijny i osobowy. Cud nie był traktowany w kategoriach fizykalno-biologicznych, lecz podobnie jak w Starym Testamencie skupiano się na sensie historiozabawczym. Cud miał więc znaczenie wtedy, gdy można go było odczytać jako „znak włączenia całej rzeczywistości w realizację Bożego planu objawienia w całej historii zbawienia”. Tak rozumiany cud musiał ukazywać to, w jaki sposób Bóg działa w historii, np. Jego miłość, dobroć, wierność itp. W Nowym Testamencie Bóg objawia się głównie w osobie Jezusa Chrystusa, w Jego słowach i czynach, przez które realizuje swój zbawczy plan.

Z całą pewnością autorzy biblijni wierzyli w możliwość interwencji Boga w świat człowieka. Bóg dokonywał wielkich czynów, jak *Exodus* czy *Wcielenie* itp., ale też mniejszych, jak choćby uzdrowienia (2 Krl 20, 1nn), czy wskrzeszenia (1 Krl 17, 20-24). Dokonywane były na pojedynczych osobach, najczęściej w odpowiedzi na modlitwę proroków, obdarowanych Duchem Bożym uzdalniającym ich do pełnienia roli pośredników Boga dla dobra Jego ludu oraz przez Jezusa Chrystusa, który będąc Bogiem, w stopniu najwyższym zaingerował w świat człowieka, czyniąc znaki i cuda we własnym imieniu, a wreszcie przez Jego uczniów, którzy dokonywali tego w Jego imię.

### Znak panowania Boga

W Nowym Testamencie cudów dokonuje Jezus, który w nawiązaniu do starotestamentowej tradycji, ukazany jest jako obdarzony Duchem pośrednik Boga. Charakterystyczne dla cudów Jezusa jest towarzyszący im eschatologiczny kontekst, w którym cuda wskazują na przychodzące królestwo Boże oraz wypełnienie się przepowiedni, obietnic i oczekiwań Starego Testamentu. Jezus uzdrawia ludzi i wypędza z nich złe duchy, odpowiada tym samym wyobrażeniom Mesjasza, który według żydowskiej myśli apokaliptycznej, miał objawić się w historii i obalić tymczasową władzę złych mocy. „Pełnia czasów”, „kres czasów” czy „królestwo Boże” miało przynieść wyzwolenie od wszelkich, dotyczących ludzkiego życia nieszczęść oraz sprawić, że życie ludzkie zostanie oczyszczone

z wszelkiego zła, odnowione i doprowadzone do doskonałości. Za pośrednictwem cudów eschatologiczne panowanie Boga stało się rzeczywistością w życiu ludzkim. Miały one obudzić wiarę w Jezusa jako eschatologicznego Zbawiciela posłanego przez Boga.

Cuda dokonywane przez Jezusa są znakami, które symbolizowały zwycięstwo Boga nad szatanem, rozpoczęcie panowania Jego królestwa, a Zmartwychwstanie - największy z cudów, zwycięstwo nad śmiercią. Rozpoczęcie tego panowania jeszcze bardziej utwierdziły cuda dokonywane w imię Jezusa przez Jego uczniów.

Cuda w różny sposób objawiały tę samą rzeczywistość Królestwa Bożego, wzywając do jego przyjęcia. Również dziś ci, którzy czytają opisy cudów z kart Ewangelii, dostrzegają w nich autentyczne dzieła Boże, dzięki którym pogłębiają wiarę w autentyczność i moc tego



królestwa, zapoczątkowanego w osobie Jezusa z Nazaretu.

### Apologia

Cuda były również potwierdzeniem prawdziwości nauki Jezusa (oraz nauki Jego uczniów). Sam Zbawiciel wskazuje swoje cuda (dzieła) jako argument, który ma bronić wiarygodności Jego nauki: „choćbyście Mnie nie wierzyli, wierzcie moim dziełom, abyście poznali i wiedzieli” (J 10, 38). Cuda jawią się więc jako element znaczący i poważny w działalności Jezusa, jako argument, który ostatecznie ma przekonać oponentów.

Tak jak Jezus poprzez cuda ukazuje siebie jako Pana szabatu (zob. Mt 12, 8), tak w Starym Testamencie Bóg za ich pośrednictwem ujawnia się jako ten, który panuje nad wszystkim.

Najwyraźniej widać to podczas *Exodusu*, gdy Bóg objawia się jako ten, który ma władzę nad przyrodą i nad królami ziemskimi (zob. Wj 3-14). Cuda są również ważnym orężem świadczącym o panowaniu Boga Jahwe nad innymi bogami, co widać chociażby podczas panowania króla Achaba, gdy Bóg poprzez cudowne znaki potwierdza dominację nad Ba-

alem (zob. 1 Krl 16-22). Za pośrednictwem cudów Bóg uwierzytelnia także przesłania Bożych posłańców. Tak było z wskrzeszeniem dziecka wdowy z Sarepty, którego dokonał Eliasz. Dopiero po cudzie nastąpiło jej wyznanie: „Teraz już wiem, że naprawdę jesteś mężem Bożym i słowo Pańskie w twoich ustach jest prawdą” (1 Krl 17, 24). Można więc powiedzieć, że w Piśmie Świętym cuda pełnią funkcję apologetyczną.

### Wolność

Cud jednak nie ma na celu zniewolić człowieka czy przytłoczyć go swoją oczywistością, odbierając mu przy tym wolną wolę. Cuda nie generują wiary same z siebie. Zazwyczaj ich celem jest wzmacnianie wiary już obecnej. Czasem można nawet odnieść wrażenie, że cuda nie mają wpływu na wszystkich, lecz tylko na tych, którzy w danym momencie już posiadają inklinację do wiary. Przykładem mogą być władcy Izraela, których nawet niesamowite czyny Eliasza i Elizeusza nie były w stanie odwieść od czczenia Baala. By cud mógł do końca spełnić swoją rolę, człowiek musi odpowiedzieć na to wyzwanie Boga objawiającego się przez słowa i czyny (znaki). Jedyną dobrą odpowiedzią jest wiara, która prowadzi do przyjęcia objawienia Bożego z wszystkimi nasuwającymi się konsekwencjami, czyli akceptacji Jego planu życia dla nas, który wyraża się w przykazaniach, ra-

dach ewangelicznych itp. Cuda dokonywane przez Jezusa rozpały wiarę i prowadziły do niej, ale nigdy jej nie wymuszały. Wiara była (i dalej jest) koniecznym warunkiem potrzebnym do zrozumienia cudu. Często ludzie, którzy chodzili za Jezusem podziwiali cuda, które czynił, ale nie zdobywali się na wiarę w Niego jako Mesjasza, realizatora Bożego planu zbawienia. Inni, jak Jego uczniowie, widząc to czego dokonywał, zbliżali się do Niego i uznawali Go jako tego, na którego czekali (J 1, 45-51; J 2, 11).

Wiara była warunkiem koniecznym do zrozumienia cudu, ale również do wyblągania dokonania go przez Jezusa. Widać to szczególnie przy uzdrowieniach, w których wiara poprzedza cud (Łk 8, 50) i umożliwia jego przyjęcie (Mt 9, 22). Jednocześnie można zobaczyć jak brak wiary nie pozwala Jezusowi czynić cudów. Najbardziej wyraźnymi przykładami są Nazarejczycy (Mk 6, 5-6) i Żydzi, którzy domagali się od Niego spektakularnego znaku (Mt 12, 38-42). Wiara jest więc odpowiedzią człowieka daną Bogu jak również jest wyrazem wolności pozostawionej przez Boga człowiekowi, który może na cud odpowiedzieć wiarą lub nie.

...Znalezione w internecie

# > Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **23.01** – Niedziela Słowa Bożego, - 9 rocznica śmierci Ks. Kardynała Józefa Glempa.
2. **24.01** – poniedziałek, wspomnienie św. Franciszka Salezego.
3. **25.01** – wtorek, święto nawrócenia św. Pawła.
4. **26.01** – środa, wspomnienie św. Tymoteusza i Tytusa.
5. **28.01** – piątek, wspomnienie św. Tomasza z Akwinu, - g. 18.00 zapraszamy parafian z Blizne Łaszczyńskiego do wspólnej modlitwy i błogosławieństwa. - Po Mszy św. wystawienie Najświętszego Sakramentu do g. 20.00.
6. **29.01** – sobota, w g. 9.00-13.00 „Mama córce, kobieta kobiecie”, więcej informacji na plakacie na tablicy ogłoszeń.
7. **04.02** – piątek, zapraszamy parafian z Grot, tych, którzy nie przyjęli kołedy, na wspólną modlitwę i błogosławieństwo.
8. **Wizyta Duszpasterska** w następnym tygodniu: - **pn 31.01** – Górczewska 232C, D, Lazuruwa 157, 159, 173, 175, 177, 179, 181, 183, 185, - **wt. 01.02** – Narwik 17, A,B, 24, 25, 18, Górczewska 242, 253F, 255D, - **śr. 02.02** – Kocjana 1, - **czw. 03.02** – Coopera 4, 6, 8, 9, 12, - **sb 05.02** – Coopera 7, Lazuruwa 85, 87, 89, 91,
9. Parafian, którzy pragną przyjąć nas z wizytą, prosimy o potwierdzenie w zakrystii, kancelarii, telefonicznie lub mailowo.

# > Sposób na rodzinne poznawanie Ewangelii

Pragnę się podzielić wspaniałym sposobem na pogłębienie przeżywania niedzielnej Ofiary Eucharystycznej. Na Mszę Świętą przychodzimy często nieprzygotowani, a bez znajomości czytań liturgicznych trudno nam skupić się na homilii i głęboko uczestniczyć w dalszym przebiegu liturgii. Naszym domowym rozwiązaniem tych problemów jest wspólne sobotnie spotkanie całej rodziny i obejrzenie kilkunastominutowego odcinka, który jest filmowym wprowadzeniem do rozważania Ewangelii na daną niedzielę z serii „Nowa jakość Życia”, przygotowanego przez Centrum Formacji Duchowej. Dzieło to prowadzi salwatorianie z Ks. dyr. Krzysztofem Wonssem na czele.

Film nie jest, bynajmniej, monotonnym wykładem, ale uporządkowanym według prosto wyjaśnionych zasad lectio divina, objaśnieniem Ewangelii. Niezwykle atrakcyjne, zwłaszcza dla młodszych dzieci, jest to, że podczas komentarza obserwujemy ciekawe, nieraz bardzo piękne ujęcia, sceny sfilmowane w Ziemi Świętej. Obrazy towarzyszą, komentują, a nieraz symbolicznie i wymownie poszerzają Słowa komentarza. Nasz 5 letni Jaś jest zachwycony tym poznawaniem Pisma Świętego. Zaczął głębiej rozumieć



homilię niedzielą. Nastoletni Kuba chętnie rozmawia o czytaniach i sam wpada na ciekawe wyjaśnienia trudniejszych fragmentów. Film staje się rodzinnym spotkaniem, rozmową, dzieleniem się Słowem Bożym i jego rozumieniem. Profesjonalne zdjęcia, dobre aktorstwo w krótkich scenkach dają ogromną siłę przekazu treściom ewangelicznym.

Warto pomyśleć, by zwłaszcza na początku roku liturgicznego wyposażyć się w 4-plytkowy zestaw 54 filmów na wszystkie niedziele. Dobrze tylko pamiętać o prawidłowym dobraniu zestawu płytek. Sprawdźmy, czy wybieramy zestaw na rok C w czytaniach liturgicznych.

Anna Bielawska

## MSZE ŚW.

### I NABOŻEŃSTWA

#### Niedziele i święta

9.00  
10.30 - Msza święta dla dzieci, (wrzesień - czerwiec)

12.00  
18.00

#### Dni powszednie

8.00  
18.00

#### Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

#### Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godz. 17.15

### KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek w godzinach 17.00 - 17.45

#### Parafia Rzymskokatolicka

#### Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 722 02 50

#### Konto parafii

Nastąpiła zmiana konta parafialnego, prosimy o uwzględnienie tego.

#### Nowe konto:

16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

### Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

www.objawieniepanskie.waw.pl

(do ściągnięcia wszystkie poprzednie numery EPIFANII razem z Epifankiem)

## HUMOR

